

## АНОТАЦІЯ

Спектроскопічними, хроматографічними та клітинними методами проаналізовано комплексоутворення доксорубіцину з сироватковим альбуміном за умов нековалентного та ковалентного зв'язування, оцінено їх біологічну активність та ефективність використання альбуміну як природного носія протипухлинних препаратів.

Встановлено, що тип зв'язування впливає на стабільність, характер вивільнення, а також протипухлинну дію систем. Для ковалентних комплексів характерні змінені спектральні характеристики білка, вища константа зв'язування, порівняно з нековалентними, та стабільність, що підтверджено хроматографічним аналізом. Дослідження процесу вивільнення показало відмінності у його кінетиці для різних систем. З ковалентних систем препарат вивільняється повільніше, що забезпечує його пролонговану дію.

Модифікація типу зв'язування також впливає на біологічну активність доксорубіцину *in vitro*, зокрема на його протипухлинну ефективність щодо клітинної лінії U-373. Отже, сироватковий альбумін залучається до формування ефективних систем доставки доксорубіцину, визначаючи їх стабільність, кінетику вивільнення та біологічну активність.

Кваліфікаційна робота викладена на 43 сторінках, ілюстрована 7 рисунками, 2 таблицями та 1 гістограмою. Список використаних джерел включає 45 робіт.

**Ключові слова:** сироватковий альбумін, доксорубіцин, комплексоутворення, ковалентні комплекси, нековалентні комплекси, цитотоксичність.